

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 264/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 kwietnia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 7 lutego 2022 r. M. S. (dalej: skarżący) wniósł o stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt I NSP 264/21, toczącej się przed Sądem Najwyższym, nastąpiła przewlekłość postępowania. Skarżący wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Z akt sprawy wynika, że Sąd Najwyższy postanowieniem z 19 stycznia 2022 r. (I NSP 264/21) odrzucił skargi skarżącego na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniach przed Sądem Najwyższym w sprawach o sygn.: I NSP 109/21, I NSP 110/21, I NSP 113/21, I NSP 148/21, I NSP 149/21, I NSP 150/21, I NSP 167/21, I NSP 168/21, I NSP 170/21, I NSP 182/21, I NSP 186/21, I NSP 187/21. Przyczyną odrzucenia tych skarg była ich niedopuszczalność, z uwagi na niedopełnienie wymogów formalnych, o których mowa w przepisie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 o skardze na przewlekłość postępowania, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania w sprawie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jakim było postępowanie toczące się przed Sądem Najwyższym, pod sygn. akt I NSP 264/21. Co za tym idzie, skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługuje i nie może być merytorycznie rozpoznana.

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. i art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

